

Aqqalu C. Jerimiassen

FM 2022/76-1

Atassut

04. Maj 2022

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse om, hvordan vi kan sikre en økonomisk tryk tilværelse for borgere, der får en kræftdiagnose eller en anden livstruende sygdom. Redegørelsen skal indeholde den sygdomsramtes oplevelse af økonomiske problemer samt de nuværende regler og disses begrænsninger og muligheder for økonomisk hjælp for den sygdomsramte og dennes familie. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut inden FM 2023.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

Kræftsygdommen rammer ofte folk, som vi holder af, og har ingen barmhjertighed. Den rammer os alle, følelsesmæssigt. I dette emne, er det vigtigt at vi alle, uanset parti, samarbejder om, at støtte hinanden fremfor blot, at komme med tomme løfter, og vi skal kunne være i stand til agere med håndgribelige resultater i vores handlinger.

Bare ved at se på emnet i dette forslag, kan vi allerede se, hvor mange der årligt bliver ramt af sygdommen, og er det noget vi blot vil være tilskuere til? Vil vi virkelig gerne vil se det som en selvfølge, at så mange af vores medmennesker bliver ramt årligt, og ovenikøbet pålægge disse endnu større byrde ved siden af?

Vi må gøre noget! Vi må arbejde sammen om emner som dette!

Vi er allerede bekendt med, at der stadigvæk er behov for mere hjælp, og at der skal flere handlinger til, på trods af at mange rantes familier egenhændigt må stå for dette økonomisk, på trods af at de til tider får hjælp af diverse organisationer, og i form af indsamlinger mv. Er det absolut retfærdigt og nødvendigt, at stille arbejde og økonomi som dårlig samvittighed, for de rantes nærmeste, og nærmest af straf påføre disse en endnu større byrde?

Vi bliver fra Atassut ved med at pointere, at vores sundhedsvæsen knokler alt hvad det kan, og det samme med dets personale. Selvom det hele kører på højtryk, hører vi stadigvæk mennesker, som rammes af den grusomme sygdom, hvor det er blevet for sent at behandle og redde det. Vi er helt ude i det værste der kan ske. Det er i ekstraordinært vigtigt at bidrage med ressourcer og værktøjer til det personale, der i forvejen knokler med at give alt hvad det kan, hvor der kan være hårde og barske situationer og tvivl, hvorvidt det er bedst at tage hånd om de sygdomsramte, der går igennem en vanskelig situation i deres liv.

Uden et længere indslag støtter vi direkte op omkring forslaget, og henviser forslaget direkte til 2. behandling som det er.